

ת"פ 60645/04/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 60645-04-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ניסיון לתקיפת שוטר כאשר התוקף מזוין בנשק חם/ קר לפי סעיף 274(2) לחוק העונשין +סעיף 25 לחוק העונשין, ניסיון לתקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין +סעיף 25 לחוק העונשין, והחזקת סכין לפי סעיף 186א(א) לחוק העונשין.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 22.4.21, בבית הוריו שביישוב מעלה אפרים, בו התגורר הנאשם, היה הנאשם שריו תחת השפעת אלכוהול. הנאשם פנה לאביו, המתלונן, וביקש ממנו כי ייקח אותו לקנות אלכוהול. משסירב אביו לעשות כן, הנאשם דחף את אביו מספר פעמים וצעק לעברו "הרסת לי את החיים", "בוא בוא נראה אותך". לאחר מכן שבר אגרטל, נתלה על המנורה תלש ושבר אותה, הפך שולחן, זרק כלוב תוכים, זרק כיסאות וכורסאות, דחף ובעט בדלתות הבית וכן ניפץ חלונות זכוכית של דלת הכניסה עד שנפצע בידו מכך ודם ניגר מידו.
3. לאור מעשי הנאשם התקשר המתלונן למשטרה והונחה להיכנס לחדר נפרד עם אשתו. בני הזוג אכן הסתגרו בחדר נפרד ונעלו עצמם בתוכו כאשר הנאשם מצוי מחוצה לו. משראה כן הנאשם, שבר את דלת החדר בה שהו הוריו, נטל ראי שהיה תלוי במסדרון וזרק אותו לעבר רצפת החדר בה שהו. הוריו ברחו מהחדר ויצאו מהבית בעוד הנאשם צועק לעברתם "תצאו תצאו" וציין כי במידה ויזמינו משטרה הוא יפגע בשוטרים.
4. מיד לאחר מכן נטל הנאשם סכין באורך 12 ס"מ ממטבח הבית ועלה לכביש הגישה לבית תוך שהוא אוחז בסכין בידו הימנית ואומר "הבאתם לי משטרה". באותן נסיבות הגיעו שוטר וחייל לדירת ההורים וחברו למתנדב מד"א שעדכן את השוטר בכך שהנאשם אוחז בסכין. באותה עת הבחין הנאשם בשוטר והחל לרוץ לעברו בעודו אוחז בסכין. השוטר נסוג לאחור והתרה בנאשם מספר פעמים אך הנאשם המשיך להתקרב לעברו ואיים עליו "אני אוריד לך את הראש". השוטר הוריד את הנשק ואמר לנאשם "זהו, תזרוק את הסכין" אך הנאשם לא שעה לדבריו, הרים את ידו הימנית האוחזת בסכין והתקרב לשוטר חרף אזהרותיו ועל אף שהשוטר המשיך ונסוג לאחור.

5. בנסיבות האמורות ושעה שהנאשם לא שעה לאזהרותיו, הרים השוטר את נשקו בשנית והתריע בפני הנאשם כי אם לא יוריד את הסכין הוא יאלץ לירות בו. המתלונן ניצל הפוגה זמנית, ניגש לנאשם מאחור ונטל מידיו את הסכין.

6. בשלב זה ניגש הנאשם לחייל ואמר לו "תירה, תירה, בוא תקבור אותי". בהמשך ניסה לרדוף אחרי החייל וניסה לדחוף אותו בעוד החייל מנסה לחמוק מהנאשם. בשל מעשיו נאלץ השוטר לעשות שימוש בגז פלפל כדי לאזק את הנאשם.

ראיות המאשימה לאירוע:

רישום פלילי:

7. בשנת 2008 הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב אשר בגינה ריצה תקופת מאסר בעבודות שירות. עוד הורשע בעבירת שבל"ר ונהיגה ללא רישיון.

8. סרטון המתעד את האירוע.

ראיות ההגנה:

9. תמונת הסכין (סומן נ/1).

תסקיר שירות המבחן:

10. ביום 1.9.21 הוגש תסקיר שירות המבחן. אביא מתוכנו בתמצית.

11. בתסקיר תואר הנאשם כבן 34, גרוש ואב לשני ילדים אשר היה מצוי במועד עריכת התסקיר במעצר בגין ההליך המתנהל כנגדו. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ולא עבד. משפחתו של הנאשם חרדית ולו 4 אחים. הוריו נכים שניהם. האב נפגע טרור הסובל ממצב רפואי מורכב. ההורים מתקיימים מקצבאות נכות. ילדותו של הנאשם הייתה מורכבת בשל נסיבות משפחתיות אשר פגעו בו והובילו לקשיים ביחסיו עם הוריו. בהיותו כבן 16, ובשל קשיים כלכליים של הוריו, הוצא לפנימייה וחזר בשאלה. באותו שלב חבר הנאשם לנוער שוליים והחל להסתבך בפלילים.

12. הנאשם שירת שירות צבאי משך כשנתיים, עקב קשיים משפחתיים, כאשר לאחר שירותו וריצוי עבודות שירות בגין הליך פלילי שהוזכר לעיל, החל לעבוד בעסק משפחתי. לאחר סגירת החנות החל הנאשם לשמש כנהג משאית ופתח בהליכי פשיטת רגל. בעת מעצרו לא עבד בשל שהייתו בחל"ת.

13. הנאשם תיאר שברקע לאירוע בגינו הואשם, עמדה החרפה ביחסיו עם גרושתו והרעה במצבו הכלכלי. הנאשם חווה קשיים במימוש הסדרי השהות עם ילדיו עד שהקשר עמם נותק לתקופה קצרה אך לדבריו הם כעת בקשר. הנאשם שלל שימוש בסמים אך הודה בשימוש באלכוהול, באירועים חברתיים. לטענתו, בתקופה שקדמה לאירוע צרך אלכוהול באופן תדיר יותר, בשל הדרדרות במצבו הרגשי.

14. בהתייחסו לאירוע שתואר בכתב האישום נטה הנאשם לגישה מטשטשת ומצמצמת של האירוע. הנאשם ציין את הרקע לביצוע המעשים (הדרדרות במצבו, ביחסיו עם גרושתו ובמצבו הכלכלי) אשר הובילו לטענתו להגברת צריכת האלכוהול עד כדי אובדן שליטה והבאתו להתנהגות אימפולסיבית. שירות המבחן התרשם שהנאשם נזקק למעורבות טיפולית נוכח דפוסי התמכרות שגילה ונוכח מצבים משבריים בהם הוא שרוי, אך לאור העובדה שלא נמצאה עבורו חלופת מעצר טיפולית מתאימה הוא נותר במעצר.

15. בשיחה עם אביו מסר האחרון, כי טרם מעצרו התגורר הנאשם עם הוריו ודאג לצרכיהם הבריאותיים ואף סייע להם כלכלית. לטענת האב, הנאשם תמיד כיבד אותו על אף חילוקי דעות שהתגלעו ביניהם. על פיו, ברקע למעשים הייתה הרעה בשימוש באלכוהול שצרך עקב הודעה שקיבל הנאשם, ימים ספורים קודם לאירוע, לפיה הליך פשיטת הרכב בו פתח בוטל וכן ריבים תכופים עם גרושתו. האב טען שבעת האירוע לא חששו הוא ואשתו לפגיעה בהם, אלא שהנאשם ייפגע בעצמו, בצל אמירות אובדניות. שירות המבחן התרשם מעמדה מגוננת של האב כלפי הנאשם ומקושי להבין את הבעייתיות שבדפוסי השתייה שלו. התרשמות שירות המבחן הייתה שהנאשם סובל מדימוי עצמי נמוך, תחושת תסכול וכישלון ממצבו הכלכלי והמשפחתי באופן שהוביל להידרדרות במצבו עד להתנהגות מפרת חוק טרם מעצרו. בשל תחושת הנחיתות שהוא חש, הנאשם חסר יכולת להתנהלות תקינה בעת משבר ובמצבים קונפליקטואליים, והדבר עלול להוביל לשימוש באלכוהול ולהתנהגות אימפולסיבית כתוצאה מכך. בהערכת סיכון הועמדה רמת הסיכון להישנות העבירה על בינונית-גבוהה וכך גם רמת החומרה ככל והעבירות יישנו.

16. מן העבר השני תוארו בגורמי הסיכון, התנהלותו התקינה והנורמטיבית במהלך השנים, עת הנאשם נמנע בעשור האחרון מביצוע עבירות. הנאשם ביטא רצון לשוב לניהול אורח חיים תקין. עוד תוארה נטילת האחריות של הנאשם למעשה והצער והחרטה שהביע עליו.

17. בשים לב לאמור מצא שירות המבחן שהנאשם נזקק להתערבות טיפולית, אך מאחר והנאשם סירב לכך לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו.

תמצית טיעוני הצדדים:

18. בטיעוניה לעונש ציינה המשיבה שכתב האישום מגולל תיאור של תקיפה אלימה של הנאשם כנגד הוריו והתנהגות חסרת מורא נגד השוטרים. מעשים אלו הובילו לפגיעה בזכויות הוריו להגנה על שלמות גופם וביטחונם וכן בשלטון החוק ובשוטרים. נטען שמתחם העונש ההולם בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר ועובד ציבור תוך כדי החזקת סכין נע בין 6 ל-24 חודשי מאסר. לאור קביעת שירות המבחן שרמת סיכון להישנות התנהגות אלימה היא בינונית-גבוהה, ושעה שהנאשם התנגד להשתתף בהליך טיפולי, באופן שיאיין את מסוכנותו, ביקשה היא להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 18 חודשים לצד ענישה נלווית.

19. בתום הטעון ובמענה לשאלות בית המשפט, ציינה המאשימה כי היא ביקשה למקם את הנאשם ברף הענישה העליון של המתחם, בשל איומיו בסכין כלפי השוטר אך הוסיפה, כי אין באפשרותה להפנות לפסיקה שתתמוך בענישה דומה בגין אירועים דומים.

20. בטיעוניה לעונש ציין הסנגור שיש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, אשר עצור מזה למעלה
עמוד 3

מחמישה חודשים. נטען שעברו הפלילי של הנאשם הינו רחוק ואינו רלוונטי לעבירות בהן הורשע בהליך זה. הסנגור הפנה לנסיבות הקשות שקדמו לביצוע העבירות ולמצוקה הנפשית ממנה סבל אשר הובילה לחריגה מאורח החיים הנורמטיבי שניהל משך 14 שנים. גם לאחר שנעצר באירוע מיד שב הנאשם לעשתונותיו וביקש את סליחת השוטרים על התנהגותו. לנאשם היכרות מוקדמת עם השוטרים המעורבים והם פנו אליו בשמו הפרטי. באשר לשימוש שעשה הנאשם בסכין טען הסנגור שהמדובר בסכין חמאה שאינה מסכנת וכי כוונת הנאשם לא הייתה לדקור אדם כלשהו באירוע.

21. הסנגור הוסיף, כי הנאשם סירב להשתתף בהליך טיפולי רק מפני הימשכות ההליך ורצונו לסיימו בעת שהוא שרוי במעצר מלא עד למתן גז"ד. לנאשם אין מערך משפחתי תומך וזוהי הסיבה בגינה לא שוחרר לחלופת מעצר, ולא משום מסוכנותו. הסנגור טען שהימשכות ההליך פגעה קשות במצבו הכלכלי של הנאשם והוא מצר על כך שההליך לא הופנה לאפיק שיקומי. הסנגור ציין כי קצין המבחן לא אישר חלופת מעצר תחת חסות זוגתו של הנאשם כך שלא נותרה לנאשם ברירה אלא לסרב להליכי הטיפול. עוד ציין שבעת מעצרו חלה הנאשם בקורונה ובעקבות כך התעכב ההליך בחודש עקב סירוב שב"ס להביאו לדיון.

22. הסנגור הפנה להליכים דומים בהם עקב הליכי שיקום הסתפקו ביהמ"ש בהטלת צווי של"צ. עוד הוסיף, כי בנסיבות בהן המדובר בניסיון תקיפה ולא בתקיפה ממש, יש לקבוע רף ענישה נמוך- החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, ואת עונשו של הנאשם למקם בתחתית המתחם. הוסף, כי בינתיים הוסדרו יחסי הנאשם עם הוריו ואביו התייצב לדיונים. הסנגור גם הפנה למצבו הקשה של האב אשר לקה באירוע מוחי.

23. בתום הדברים הוסיף הנאשם שהוא מצר מאוד על האירוע ונוטל אחריות למעשה. לטענת הנאשם הוא לא תקף את הוריו והם אישרו זאת, אך הוא נטל אחריות כדי לחסוך זמן שיפוטי. חרף האמור, בכוונתו לפנות לטיפול והוא מודע לכך שעקב מצבו הכלכלי ומצבו הרגשי עקב גירושיו מצבו הדרדר. הנאשם ציין שהוא אינו רוצה שילדיו יגדלו בצלו של אב אסיר כפי שהוא גדל, וכי הוא מבקש לשמש להם דוגמה טובה.

דין והכרעה:

24. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

25. במקרה דנן, פגע הנאשם במעשיו בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ורשויות אכיפת החוק, ובעבודתה התקינה של המשטרה. עוד פגע הנאשם בזכותם של הוריו לביטחון אישי בביתם שלהם ובשלווה חייהם תוך שהוא גורם סיכון ממשי ואיום על שלמות גופם ורכושם.

26. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת העונש ניכר כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת של תקיפה

סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, עפ"י פסיקת בימ"ש העליון, נע בין מאסר מותנה ועד ל-14 חודשי מאסר.

ראו: רע"פ 4265/15 **דדון נ' מדינת ישראל** (נבו, 22.6.2015) ורע"פ 10232/17 **ראובן נ' מדינת ישראל** (נבו, 14.3.2018).

27. מתחם העונש בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, כאשר העבריין מזוין, הינו חמור יותר נוכח חומרתו הרבה.

בעפ"ג 15980-07-15 **מדינת ישראל נ' אחמד עוויסאט** (נבו, 16.07.2015) נקבע כי:

"השוטרים, האמונים על בטחון הציבור והאמורים לשמור על זכויות הציבור, נחשפים לסכנה של ממש, ועל כן האינטרס הציבורי דוחק נסיבות אישיות. כפי שאיזכרה המערערת, פגיעות מסוג כזה צריכות להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. האינטרס הציבורי מחייב ששוטרים יוכלו למלא תפקידם ללא מורא ופחד, מדיניות של ענישה מכבידה ומרתיעה בגין אלימות כנגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא ראויה".

28. עיון בפסיקת בתי המשפט מלמד כי לרוב מוטלים עונשי מאסר בגין ביצוע עבירות אלו.

ראו: רע"פ 4244/19 **אייל טובול נ' מדינת ישראל** (נבו 26.06.2019) בו בגין אישום בתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות עפ"י סעיף 279(1) ועבירת איומים אושר מתחם עונש הנע בין חודש מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר ועונשו של הנאשם נקבע על חודש מאסר ויום אחד לצד ענישה נלווית.

עפ"ג 21523-08-15 **מדינת ישראל נ' עיסאם ענאתי** (נבו 14.10.2015) בו בגין אירוע תקיפת שוטרים ועבירת התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין נקבע שמתחם העונש נע בין 6-15 חודשי מאסר בפועל והוטל על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בפועל.

29. בעבירות החזקת סכין מתחם העונש הינו החל מאסר מותנה ו/או צו של"צ במקרים בהם לנאשם אין רקע קודם. (ראו לדוגמה: רע"פ 1949/15 **אימן תקדורי נ' מדינת ישראל** (02.04.15)) ועד למספר חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות, זאת ככל ולנאשם רקע דומה קודם (ראו: עפ"ג 56424-10-10 **מדינת ישראל נ' מורד מסארוה** (4.4.11) אליו הפנתה המאשימה, רע"פ 3676/15 **עבד מחאגנה נ' מדינת ישראל** (08.06.15)).

30. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם את אירוע העבירה הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

31. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הרי שרף החומרה ביחס לעבירות אותן ביצע הנאשם הינו גבוה, נוכח נסיבות האירוע ופוטנציאל הנזק הגלום בו. המדובר באירוע אלים שהתרחש בבית הוריו

של הנאשם. אמנם, ההורים ציינו כי הם לא חשו מאוימים, והם חששו כי בנם יפגע בעצמו. עם זאת, התיאור אודות דחיפת אביו הקשיש של הנאשם, וכן הפגיעה בחפצי הבית, הינו חמור, ואף לאחר שהוריו הסתגרו בחדר נפרד, שבר הנאשם את דלת החדר ופרץ אליה תוך שהוא ממשיך לזרוע הרס בדירה. אך בכך לא די, שכן הנאשם המשיך במעשיו גם כאשר נפצע כתוצאה מהתנהגותו, ואף לאחר מכן המשיך ונטל לידיו סכין, עמה יצא מהבית, והמשיך לנהוג בתוקפנות כלפי השוטרים, עד שאלו נאלצו לאיים עליו, שאם לא יחדל ממעשיו, יעשה כנגדו שימוש בנשק.

32. סבורני, כי בנסיבות אלו מתחם העונש ההולם הינו החל מ-6 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

קביעת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

33. כפי שציינתי לעיל, המדובר באירוע שחומרתו רבה, ופוטנציאל הסיכון הנובע ממנו הינו גבוה, עם זאת בנסיבות העניין יש לקחת בחשבון גם את הטעמים הבאים:

א. הנאשם כבן 34, אב לשני ילדים.

ב. העבירות בהן הורשע הנאשם בעבר אינן ממין העניין, והן ישנות.

ג. אין חולק שבעת ביצוע העבירות היה הנאשם שרוי תחת השפעת אלכוהול וזוהי כנראה הסיבה לביצוע המעשים, אשר אינם הולמים את אופיו הרגיל של הנאשם.

ד. בהתאם לדברי הנאשם והמתלוננים, והדבר הובא לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן, הרקע לביצוע העבירות הוא מצבו הקשה של הנאשם בעת ביצוע העבירות והמצוקה הממשית ממנה סבל עקב גירושיו וקונפליקטים עם גרושתו ועקב מצבו הכלכלי הירוד. מצבו הדחוק הוא שהוביל להחמרה בדפוסי השימוש באלכוהול באופן שהניע את מעשיו הנואשים כפי שהשתקפו בעת האירוע.

ה. חרף מצבו הקשה בעת ביצוע העבירות, הנאשם תיפקד באופן יציב יחסית בכל מהלך חייו, וניכר כי הוא מבקש להימנע ולהתרחק מניהול אורח חיים שולי ועברייני. ניכר, כי הנאשם מבקש להמשיך הלאה בחייו לאחר ריצוי עונשו ולשוב לנהל חיים נורמטיביים ותקינים.

ו. אין להתעלם מהעובדה שמי שנפגעו ממעשי הנאשם הם הוריו, בהם תמך טרם מעצרו, הן בפן הכלכלי והן בפן הבריאותי. יכול ונטל זה גרם אף הוא למצוקה שחש הנאשם בעת ביצוע המעשים.

ז. עוד יש להתחשב בכך שהנאשם נטל אחריות למעשיו, הודה בהם בהקדם ובכך מנע מהוריו את הצורך להעיד במשפט, דבר שהיה מקשה עליהם הן בפן הרגשי והן בשל מצבם הבריאותי.

ח. בנוסף יש להתחשב בתקופת המעצר הארוכה יחסית שריצה הנאשם מאחורי סורג ובריה וזאת מאחר ולא נמצאה עבורו חלופת מעצר מתאימה, שתאפשר גם את שילובו בהליך טיפולי.

ט. עוד אקח בחשבון את מצבו הכלכלי הדחוק עד מאוד של הנאשם אשר היווה אף הוא חלק מהגורמים לביצוע העבירות. ניתן להתרשם שמעצרו של הנאשם לתקופה ארוכה פגע בנאשם אף יותר מבחינה זו וכי הארכת תקופת מעצרו תפגע גם כן ביכולתו לפרוע את חובותיו וכן לשלם את מזונות ילדיו. מאחר והוכח שלנאשם אין תמיכה כלכלית מתאימה הרי שישנו צורך ממשי לאפשר לו לשוב לעבודה סדירה כדי שיוכל להשיא את יכולת הכנסתו.

34. מן העבר השני אין להתעלם מכך ששירות המבחן מצא שהסיכון להישנות המעשים הינו בדרגה בינונית-גבוהה וכן שהנאשם שלל מעורבות טיפולית באופן אשר יכול ויוביל בעתיד להישנות עבירות דומות.

35. בשים לב לשיקולים אלו ראיתי לגזור את עונשו של הנאשם כלהלן:

א. 7.5 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. מאסר למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע.

ג. הסכין תחולט.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ב, 07 אוקטובר 2021, בנוכחות המאשימה, הנאשם ובא כוחו.